

[Niels Helveg Petersen]

drog til at skabe en unødige ringe debat, at man tog sit udgangspunkt i tekster, som var af teknisk-juridisk art.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 21:

Forespørgsel til landbrugsministeren:

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om den fremtidige struktur i landbruget?«

Af Ove Jensen (FP), Dohrmann (FP), Pia Kjærsgaard (FP) og Poulsgaard (FP).

(Forespørgslen anmeldt 15/1 86. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/1 86).

Begrundelse

Ove Jensen (FP):

Siden folketinget i 1973 begyndte sin straf-feeekspedition mod den indtil da frie danske bonde ved at pålægge ham helt urimelige restriktionsbyrder om bopælspligt, hovederhvervskrav og meget andet, er der sket en katastrofalt dårlig udvikling i landbruget.

I dag er situationen den, at landmændene sidder forarmede på deres gårde, hvis de da ikke allerede har måttet forlade dem på grund af en tvangsauktion. De fleste er samtidig slidt op af det hårde arbejde, og på grund af de dårlige fremtidsudsigter og udsigten til en ny byge af restriktioner er det i dag umuligt for landmanden at få en medhjælper, fordi de veluddannede, dygtige unge landmænd for længst har set skriften på væggen og er gået over i et andet erhverv. Det er meget kort fortalt, hvad folketinget har fået ud af aldrig at forsømme en lejlig-

hed til at pålægge landbruget nye restriktionsbyrder.

I de sidste år har der været talt om, at disse restriktionsbyrder nu skulle lettes. Man har nedsat landbokommissioner, der er kommet med betænkninger osv., men hvad er resultatet blevet? Folketinget har fortsat sit felttog imod landbruget. Nye stramninger i landbrugsloven, nye udgiftskrævende miljøinvesteringer, nye bestemmelser om, hvor mange dyr landmanden må have på hver tønde land jord, samtidig med at landmanden bliver forhindret i at købe den nødvendige tillægsjord til det antal dyr, han har.

Hvad er landbrugsministerens råd til de landmænd, der ikke kan skaffe en medhjælper til at passe sin besætning og samtidig skal i gang med miljøinvesteringer i hundredtusindkronersklassen? Skal han hurtigst muligt få sendt sine dyr på slagteriet og nøjes med planteavl fremover? Eller hvad vil landbrugsministren råde landmændene til at gøre? Og hvad vil landbrugsministeren gøre for at få de unge til at interessere sig for landbruget igen?

Jeg kunne tænke mig, at landbrugsministeren vil henvise til sit nye forslag om ændring af landbrugsloven, men den går ikke, hr. minister. Landbruget er blevet ødelagt af restriktioner, og landbruget kan selvfølgelig ikke reddes ved, at man indfører nye restriktioner. Kan landbrugsministeren blive ved med at tolerere, at den ene besætning efter den anden bliver slagtet, eller er landbrugsministeren tilfreds med at gå over i historien som den landbrugsminister, der sad ved roret, mens et folketingsflertal endeligt og definitivt udslettede dansk landbrug?

Besvarelse

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Hr. Ove Jensen har jo på sit partis vegne stillet mange spørgsmål til mig, og jeg skal forsøge at besvare dem nogenlunde i det indlæg, jeg nu kommer med, men før jeg begynder at besvare spørgsmålet om, hvilke oplysninger jeg kan give om fremtidig struktur i landbruget, vil jeg lige give et historisk tilbageblik over, hvilken udvikling der egentlig er sket i den sidste tid.

Hvad var antallet af landbrugsejendomme i Danmark i 1960? Da havde vi 190.000 noterede landbrugsejendomme, og i flere år